

STSJ de Galícia de 22 de juliol de 2021, recurs 4579/2020

Accident de treball: supòsit en què s'agreuja la situació del treballador (accés al text de la sentència)

El 5 de juny del 2017 un **treballador va patir un accident de treball en colpejar-li a la boca una eina de ferro que es va trencar**, fracturant-li l'incisiu superior dret. El 3 de juliol del mateix any **se li va practicar cirurgia, actuació seguida d'altres**, el 9 d'octubre del 2017 consistent en cirurgia regenerativa i el 6 d'abril del 2018, quan se li va practicar cirurgia per a la col·locació d'un implant. **El 31 de juliol del 2018 va començar una nova situació d'incapacitat temporal per paràlisi facial perifèrica grau IV** (paràlisi de Bell).

Es debat si aquesta darrera baixa mèdica és per accident de treball, d'acord amb el que preveu l'art. 156.2.g) LGSS. **El TSJ descarta aquesta possibilitat**, fonamentant-se en els arguments següents:

- L'esmentat art. 156.2.g) considera accident de treball "[l]es conseqüències de l'accident que resultin modificades en la seva naturalesa, durada, gravetat o terminació, per malalties intercurrents, que constitueixin complicacions derivades del procés patològic determinat per l'accident mateix o tinguin l'origen en afeccions adquirides en el nou mitjà en què s'hagi situat el pacient per a la seva curació". **El factor clau per apreciar una malaltia intercurrent és, doncs, la relació de causalitat entre aquesta i l'accident o el medi en què s'ha situat el treballador afectat per a la seva curació**; i per tant resten extramurs de la qualificació com a accident de treball els casos en què existeix una simple coincidència temporal entre les conseqüències patològiques de l'accident i les derivades d'altres lesions o malalties estranyes i alienes al mateix o al seu procés curatiu i al tractament aplicat per restablir-lo.
- **Perquè entri en joc aquest supòsit cal que, un cop esdevingut l'accident de treball, es produeixi una relació causal unitària entre les conseqüències de l'accident i l'aparició d'altres malalties**, determinada bé per la vinculació causal amb l'alteració de l'estat de salut originada pel mateix accident, bé per la seva connexió amb el procés de curació de l'accidentat. I això no s'ha acreditat, atès que més enllà de la connexió temporal successiva, no hi ha cap prova consistent que les malalties -paràlisi facial- derivin de l'accident de treball experimentat, ni tampoc que siguin conseqüència del tractament instaurat, en què, després d'extreure's la peça trencada, se li va fer un implant, i durant aquest tractament només es va evidenciar la presència d'una preexistent malaltia a les genives.
- **Tampoc no és aplicable l'art. 156.2.f) LGSS, en virtut del qual es consideren accidents de treball les malalties o defectes, patits amb anterioritat pel treballador, que s'agreugin com a conseqüència de la lesió constitutiva de l'accident**. I això ja que només consta la malaltia de les genives, que no s'ha provat que s'hagi agreujat com a conseqüència de l'accident de treball sofert o del tractament.
- Aquest precepte fa referència a aquells supòsits en què el treballador pateix un accident de treball que incidirà en el procés morbós previ d'etiologia comuna o professional del qual n'és portador, actuant aquest succés extern, en què consisteix l'accident, com a element detonant de l'alteració del curs normal de la prèvia

malaltia patida pel mateix, empitjorant-la o accelerant el seu procés evolutiu, o fent brollar o sortir del seu estat silent la simptomatologia que li és pròpia com a entitat invalidant i fins aleshores s'havia mantingut silent o amb manifestacions clíniques no incapacitants per al treball. Per aplicar-les només cal demostrar que els efectes impeditius per al treball de la lesió preexistent tenen lloc a conseqüència de la lesió constitutiva de l'accident, cosa que no ha passat.

- En definitiva, **no hi ha una evidència sòlida que la situació d'incapacitat temporal iniciada el juliol del 2018 derivi de l'accident de treball patit el juny del 2017.**